

Anıl Toprak

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

17.03.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acılar Bugün

Ve gülüşünü kaybediyorum bir kez daha,
Açan bir çiçek gibiydim çorak topraklarda,
Daha bugüne kadar okşarken gülüşünü umutla,
Gülüşün ellerimden ayrılıyor bugün.
Hırçınlığını,
Asiliğini saklayan o masum gülüşün.
Kayboluyor bir kez daha bugün.
Yok olmaya başladım bak yine,
İçimde üstüne enkaz yıkılmış tonla umudun acısı
Çınlıyor kulaklarımda ve biliyor musun o da bugün.
Gidişin bile kendine hayran bıraktı gülüşüm.
Umutlarımdan acısı kulaklarımda çınlarken,
Dayanmak mümkün müdür benim için düşün.
Çiçekliğimden eser kalmadı ezdin,
Gülüşün ömrümü çaldı gittin,
Biliyor musun güzelim ben öldüm, o da bugün.
Bugün acılarımda,
Bugün öfkem.
Bugün sana ettiğim sitem.
Yarına unutacağım hepsini söz,
Yalnız unutmayacağım bir gülüş ve bir çift göz.

Anıl Toprak

Acıyı Sevmek

Güzeldir seni sevmek,
Şerefimi koyacaksam eğer bir bank köşesine,
Eğer gururumu atacaksam izmarit misali.
Bu kadar gereksizse onurum.
Güzel seni sevmek... Yeminlerimi bozmak,
Parangalarımı kırmak varken.
Ayaklarım çatlayana kadar yürümekse senin için,
Susayınca kana kana göz yaşımı içmekse,
Güzel midir seni sevmek?
Dudaklarından çıkan sahte sözlere kanmaksa,
SENİ SEVMEK GÜZELDİR
Yalnızca severken...

Anıl Toprak

Affetmezsen Vedamdır

Affet beni bak ölüyorum,
Uzaniyorum gemici düğümü atılmış bir halatla.
Gül son kez bana, özlüyorum.
Yakında gideceğim belki sırtımda bir çift kanatla.
Yalnız maziye bakıp gülüyorum,
Giderken bile yoruluyorum,
Sırtımda ağır bir yük; evveliyatla.
Ben yalnız seni seviyorum,
Aşkımızla var olan eski; aciz bir hayatla.
Acı çekip içten içe bağıriyorum,
Dilim sevişiyor bir senin adın bir de imdatla.
Boynumu yalnız sana eğiyorum.
Ya sen gel yaşat beni,
Ya affetme sar boynuma şu ipi.

Anıl Toprak

Alemlere Yakarış

Sevilen Ali'dir;
Sevenler akil.
Ey Yezid'in soyu,
Görmeyesin hakir!

Cebrail sakidir,
Kelamullah şarap,
Resul'e doldur;
Candan geçelim!

Ey sendeki yüz mü,
Nur mudur Resul?
Aşkınla yanmayan
Kul mudur Resul?

Sen bende misin?
Ben midir sende?
Sen yaratadur,
Uslardan geçelim!

Cennete beni al,
Huri seveyim.
Yeşiller içinde,
Çiçek seçeyim.

Nerdesin ecelim?
Şu canı almazsın!
Beni kötü bilip,
Benden kaçarsın.

Ey güzelim ecel,
Kaçmayasın benden,
Beni böyle eden Hakk'tır
Ne gelir elden?

Anıl Toprak

Anılara Veda

Sana sarılınca vakitler dururdu eskiden,
Ne çabuk geçti bugün zaman?
Ellerim kayarken ellerinden,
Şu kış günü sadece kalbimdi donan.

Sensizken çok üşüdüm,
Fakat bakışlarındı en büyük ayaz bugün.
Yokken dediklerine cevabım,
Sadece "gitme" diyebilmek, inan zulüm.

Anıl Toprak

Aşk Denizi

Acılara gebedir,
İçten içe eritir,
Tek kendini kavurur,
Hasret çarmihında kalbim.
Anı ayazı üşütür,
Taş kesilir ellerim.
Kör gecede kaybolup,
Düşman olur sözlerim.
Sonsuz ömür gözlerin,
Onsuz ölüm sevgilim.
Aşk denizinde savrulup,
Boğulmayı özledim.

Anıl Toprak

Aşktan Sonsuza

Yalnızlık ayazında sırtına gocuk,
Olmuştu aşk sımıcak.
Olmayan namusa sövdü çocuk,
Kaldı aşksız çırılçıplak.

Dağıldı salkımsaçak,
Yeniden yalnızlık hakikat.
Yok acılarına artık sığınak,
Koşar dertlere yalınayak.

Her köşe namussuza yatak,
Bir onu andı çocuk.
Kördü, görünce düşman olup,
Bir namussuza sövdü çocuk.

Hatırlatırdı belki her soluk,
Artık dileği onsuz yaşamak.
Belki bir aşk daha bulup,
Yaşlanıp da onla solmak.

Başkasına umut olup,
Bir gün de ona ona kanmak.
İşte bundan korkup,
Dedi en iyisi yalnız kalmak.

Bu sefer yalnızlıkla soyundu,
Değdirdi tenini yokluğa.
Yokluk yol oldu sonsuzluğa,
Çocuk bu yolda kayboldu.

Umutla bakamaz yarınlara,
Çünkü artık yoruldu.
Alışamaz bir daha vedalara,
Namussuz gitti son oldu.

Anıl Toprak

Ayetten Sevgili

Özünde var seksen bin ayet,
Gözlerinde ben Hakk'ı gördüm.
Sende dört kitabın keramet,
Cismin okuyup bunu gördüm.

Giyip de hırka-ı melamet,
Aşkından çok ateş gördüm.
Ben yandıkça ettiler hayret,
Cism-i can çöktü bunu gördüm.

Anıl Toprak

Bahar Ezgisi

Bir baharın salkımları döküldü hayata,
Hayaller meyve misali
Sevgilerle karışıp tatlandırdı ağızı.
Şevinçlerle doldu artık,
Ömür tıka basa.
Menekşeler, papatyalar;
En güzel kokuları bıraktı dünyaya.
Güneş yakmadı yeniden,
Geceleri isyan etmedi aya.
Beyaz bulutlar hatırlatırken kışı,
Hiçbir canlı aldırmadı ayaza.
Aslan almadı ceylanın canını,
Bir keçi gezmedi dağı, bayırı.
Karşında kainat bakakaldı,
Aşık oldular bir gülüş alınca aklı.
Süzüldü rüzgar göklerde afilli,
Rüzgar değil nefesindi belli.
Dizlerim bir sesle titredi,
Sözlerin depremlere işaretti
Gözyaşlarım aktıkça göklere,
Yer değil sen çektin gönlüne,
Herkes bu mucizeyi izledi.

Anıl Toprak

Baharçalan

Tümbaharlarımı aldın,
Sonuncusunu bırak.
O bana benzer,
Sonbaharımı bırak.
DüŒer tutan daldan,
Tek sebebi yorgunluktan.
Tutan dal sendin beni,
Œimdi ellerini bırak.
Bırak topraklara karışsın,
Tüm sevdalı sözlerim,
Fakat dilim sussa da,
Ben yine seni özlerim.
Duymasın yakarışımı,
Dostlarım ve arkadaşlarım,
Toprak beni çürüttükçe,
Meraklanmayasın
Gönlümde seni saklarım.

Anıl Toprak

Ben Öldükçe Gülenler

Her gece hüznle devirirken bir asrı,
Ağlatır duyduklarım yazarken her satırı.
Kendimi dinledikçe öldüresim geliyor.
Dertlerimin asıl sırrı yalnızlığımda gizleniyor.

İnsanlarla yalnız, ruhlarımla kansızım.
Kendimden başkasına aslında zararsızım.
Elbet bilirim çoktur çektirdiğim kahır,
Suçlu ben değilim, günah onlarındır.

Kulaklarımı çınlatan bu sessizliği,
Bastırıyor ancak ruhların iblisliği.
Olmasalar dayanılmaz bu acı gecelere,
Zihnimdeki yoldaşlarım sevgiler size!

Anıl Toprak

Bencilce Sevmek

Yarınlarımda ol,
Yarımlarımla ol.
Tamamla yarımLARımı,
Çiz hep yarınLARımı.
İlaç ol, doktor ol;
Şifa ol yaralarımA.
Gül ol, diken ol;
Yak canımı ateş ol.
Deniz ol, sal ol;
Götür buralardan.
Beni kurtaracak hürriyet ol!
Yeter ki benim ol, benimle ol.

Anıl Toprak

Benden Başkası Gurbet

Yüreğim senin yurdundur,
Dön yurduna gurbete alışma.
Bu sevda yüreğimde odumdur,
Sana yanmayana sen de yanma.
Bu gönül sana huzurdur,
Bundan güzel yer bulursun sanma.
Aşk yolunda bu aşık susuzdur,
Dudaklarından güzel pınar aratma.

Anıl Toprak

Bensiz Sen Sensiz

Güvendiğin dağlar kalmaz,
Ben yanında olmazsam,
Esmer bozkır kadını.

Bacandan duman tütmez,
Ben senden geçerse,
Kerpiç evimin anası.

Avcılarla, çakallarla;
Boğuşursun olmazsam,
Şu dağların maralı.

Eşkiyalar alır seni,
Çiğliklerini duymazsam,
Ey gönlümün hanımı.

Anıl Toprak

Biçare

Doğduğun gün dahi silindi aklımdan.
Bir gülüşün kaldı, bir de vedan.
Sevgini sahte sanan,
Şu gönlüm durmasın kurusun.

Vakitlerimiz geçti gitti aklımdan,
Yalnız kinin kaldı.
Artık senden gelecek bir bela varsa,
Durmasın buyursun.

Kalbin artık hallice katrandan,
Ellerim sensiz kurusu.
Bir kez daha geçsem yanından,
Biliyorum; bana koşmaz durursun.

Ellerim kanadıkça sen akarsın,
Bu kalpte yalnız sen yaşarsın.
Ben silinirsem senin hatrından,
Şu canıma darağaçları kurulsun.

Açılrsa bir baharla daha güllerim,
Ben yine seni özlerim.
Sen ki benim hasretim,
Ne yapsam bana düşman olursun.

Anıl Toprak

Bir Güle Özür

O gün ki ne gündü?
Deseydiler sana bugünü,
Geçirir miydin bensiz, kalan ömrünü?
Üzer miydin ben yüzünden gönlünü?
Öfkem sendeki aşka ölümdü,
Ölmeyen tek şey içinde sen olan gönüldü.
Dünyada en güzel gül yüzündü.
Dilimden çıkan zehir bana sevgini söndürdü,
Bu sefer hatalı bülbül, üzülen güldü.

Anıl Toprak

Bir Kasım Akşamı

Yalnızlığımlayım,
Bir bankta oturmuşuz.
Kalem tutmaz olmuş titremekte ellerim.
Bu soğuk havayla mühürledim aşkıımı.
Ne zaman kafamı kaldırıp baksam,
Bir sokak lambası görüyorum.
Şaçlarını hatırlatıyor bu sarımtırak ışık,
İçimi ısıtıyor,
Kalem tutuyor ellerim.
Yazmaya başlıyorum,
Yazdıkça ellerim açılıyor,
Ve bir sigara yakıyorum.
İlk sigara içişin geliyor aklıma birden,
Hafif bir öksürme,
Ardından gelen tebessüm.
O tebessümü avucuma alıyorum
Ve bu sıcak kış günü
Yeniden yanıyorum aşkınla.
Ve bu sıcak kış günü,
Baharı yaşıyorum hatıranla.

Anıl Toprak

Büyükçe Çocuk

Kendinden başkasını sever,
Yalnız yalnızlığına güler.
Bir saz sesinde titrer,
Garipliği yoksulluğundan çocuğun.

Bir anı güzellik taşar,
Bir yanı zorla yaşar.
Acısını bir kadeh ümide katar,
Sarhoşluğu bundan çocuğun.

Memleketine çokça söver,
Sonunda yine özler.
Sebebi anılarda yaşar,
Memlekete sevdası bundan çocuğun.

İnceciktir şu bacaklar,
Kimi tutsa elinden kayar.
Gidenlerden kesilir iştahı,
Cılızlığı dertten çocuğun.

Sonrayı düşünmez söyler,
Çokça parlamayı söyler.
Öfkesini gönlüne gömer,
Gönlü bundan yaralı çocuğun.

Anıl Toprak

Can Nasıl Erer?

Üryandım böyle oldum,
Güldüm sarardım soldum,
Dostu ben Pir'e sordum,
Dost kalpten geçer dedi.

Bu yolda çokça yandım,
Yezid soyuna kandım,
Şah'ın yanına vardım,
Canlar sağolsun dedi.

Anıl Toprak

Cömert

Ayranönüllüdür diyorlar,
Sebebine gelirsek;
Çok güzeller sevmişim.
Ölsün,
Hepsini güzel sevmişim.
Bilsin güzeller birbirini
Ben niçin utanayım?
Kalbim geniştir, kalbim yücedir.
Niçin güzelden sakınayım?

Anıl Toprak

Çınar

Sözlerimi dinle ey çınar,
Geçti mi ondan daha güzeli?
Her adımında umut saçar,
Gördün değil mi o güzeli?

Asır olmuş burdasın çınar,
Şen gördün soğuğu, ayazı.
Önün teninde güneşler açar,
Gördün mü ondan kar beyazı?

Çınar dinler derdimi fedakar,
Bir kalbim vardı o güzel aldı,
Herkesler beni deli sanar,
Sansınlar tek dostum bir ağaç kaldı.

Kara talih yalnız ona ağlar,
O öğretti bana aşkı; hazzı.
Çınarla sohbetimi görse benden kaçar;
Benim güneşim gitti akıl kalmadı.

Anlattım çınara artık o da ağlar,
Seni duydu bedenine kazıdı.
Kestiği yerlerinden yangın akar,
Aşkı bildim diye her yerine yazdı.

Anıl Toprak

Dilek

Sesin sevişsin kalbimde,
Bir daha bir gece,
Akıl şaşsın sözüne.
Dansa tutuşsun yeniden,
Hayal ile aşk aniden.
Bir kez daha kaybolma,
Elim kaymasın elinden.

Anıl Toprak

Dilekçe

Ben, yazdıkça ölüyorum.
Her gün bir öncekini diliyorum.
Artık her sevgiye kanar oldum,
Çünkü muhtacım, sen de üzme.

Dolmuşum, bak taşıyorum.
Yalnızım, yalnız kendimi dinliyorum.
Beni anlıyorlar sanar oldum,
Acılarıma alay ediyorlar, sen de gülme.

Gitgide ölüme aşık oluyorum.
Şu hayatta en dürüst o, ondan seviyorum.
Bir tek ölümü anar oldum,
Bütün aşklarımı öldürdüm, sen de ölme.

Her gülüşe umutlanıyorum.
En sonunda yine yalnız kalıyorum.
Ben de candım lakin yanar oldum,
Eğer gideceksen sen de sevme.

İçimdeki çölde geziyorum,
Kızgın kumlarımda acıyla aşkı karıyorum.
Yaralarımı yalanlarla sarıyorum,
Ben acıya alışığım, sen de söylenme.

Anıl Toprak

Düşde Erdim

Olmak için dolmuşum,
Piri düşde bulmuşum.
Meğer aciz kulmuşum,
Pirim bana öğretti.

Andan içe girmişim,
Alemlere dalmışım.
Sarmaşıklar sarmıştım,
Bahçesine gül etti.

O'nu görüp gülmüşüm,
Necasetler dermişim,
Bir odta kül yapmışım,
Erdim ceme can etti.

Anıl Toprak

Efendime

Kusurlu ve bıkkındır cümlerim,
Affediniz efendim.
Güzelliğinizi anlatmaya yetmez,
Dile dökülen sözlerim.
Açınız lütfen kalbimi,
Orda en mükemmel sözlerim.
Aceleye gerek yok,
Ben yolunuzu gözlerim.
Hiç gelmeseniz de,
Gelişinizi özlerim.
Yağmurlar ıslattı lakin bekler
Yine sizi huysuz kalbim.

Anıl Toprak

En'el Hakk

Dönüp baktım kainata,
Hakk'ı gördüm hudey hudey.
Ben şahsımda erdim Hakk'a,
Enel Hakk'ım hudey hudey.

Secde ettim can aslıma,
Kible benim hudey hudey.
Zahidler erer kastıma,
İrfan benim hudey hudey.

Kelam edip bir münkire,
Mürşid oldum hudey hudey.
Hakk'tan gelen şerbet ile,
İlim doldum hudey hudey.

Ehadım ben od içinde,
Yakan O'dur hudey hudey.
Döndüm ecelden geçip de,
Demim saki hudey hudey.

Ebsem oldum aşkın ile,
Ben gezerim hudey hudey.
Kör gözüme hüccet bile,
Bildim beni hudey hudey.

Onsekiz bin ayet dile,
Geldi canım hudey hudey.
Semada gezip bir güle,
Koku verdim hudey hudey.

Her güz mevsiminde soldum,
Gül de benim hudey hudey.
Ben Hacer'e zezem suydum,
Çöller bende hudey hudey.

Ben ne başım ne de sonum,
Ebed benim hudey hudey.
Ben canana yalnız kulum,
Canan canda hudey hudey.

Anıl Toprak

Enver ve Niyazi

Bir dava uğruna ölmek ne güzel,
Türkistan'da Enver misal.
Ömür feda edince vatan uğruna,
İşvesiyle sarar ecel adlı dilber.

Her canlı hürriyete bir timsal,
Niyazi Beğ'in maralı misal.
Bahtım kara diye yakınma,
Talih sana olmazsa davana güler.

Hürriyet sebepse akan kanın helal,
Balkanlarda bir komitacısın misal.
İsyan edersen bir baykuş ve kuluna,
Tasalanmayasın elbet devr-i istibdat biter.

Nerdedir vatan evladı hainler etsin sual,
Varsa kendine Abdülhamit diyen misal.
Çıkar Balkanlardan yeniden,
Enver ve Niyazi Beğler.

Anıl Toprak

Erkânı Bilmeyene

Eri görmeye sen hak,
Can olur Hakk'tan ırak.
Sırat'ı öte bırak
Düz yoldan geçemezsin.

Can Şah'a olsa ulak,
Akla gelmez yakınmak,
Gönlün oldukça ahmak,
Bu aşkı sezemezsin.

Anıl Toprak

Erkeğe İsyen

Erkeksin gya zinanı yap haktır,
Ne büyük iştir, duyur aleme bağır, çağır!
Kadınları cimadan ibaret sayarsın,
İř küfürden başka laf konuşmaktır.

Fahişelik bedende değil ruhtadır,
Ruhun aynası bilesin kelamdır.
Dil uzatmadığın yalnız anandır,
Lakin laf etmezsın ona ne de olsa kanındır.

Değil senin kanın o güzel kadın,
Yetiştirenene sormak lazım kimden çıktın?
Hiçbir ana doğuramaz sen gibi hayvan.
Konuşmasını bilmeyince her kadına lanet sağtın.

Anıl Toprak

Eyüpsultan'da Sabah

Yedi tepemden yedi dert taşar,
İçimde kalabalıklar çığner birbirini.
Şehirlerin şahı benim içimde yaşar,
Gezsem kaybederim aniden kendimi.

Gizlenir gönlümde cümle Pir'in ilmi,
Tozlu hatıralar dizmiş sözlerine sahaflar.
Bir yakamda saklanmış aşkların güzeli,
Aşkları bu şehirde yalnız şairler koklar.

Huzur verir, Sinan'dan kalan cami,
Yahut bir ney sesidir atılan adımlar.
Hangi mimar yapar sen gibi eseri?
Hayret ettikçe sığmaz içime yakarışlar.

Bir dervişim sadakat yalnız sana,
Gönlüm Boğaz'dan aşkla akar.
Titrer kalbim Fatih misali,
Seni görünce aşkı cenk sanar.

İstanbul'um ben bir tek senle,
Semtlerin güzeli benimle yaşar.
Ey güzel parçam vedalar bile,
Kendini görüp sensizlikten korkar.

Eyüp güzelliği sır etmişsin içinde,
Bir aşığın daha olsa o da şaşar.
Kıskançlık baki olur her gülde,
En güzel kokuları sokakların yayar.

Mollalar, alimler tanır bu aşkı,
Bilirler gönül hasretle yanar.
Türbelerde dinlenip içimdeki sancı,
Dermanı olan Sultan'ı telaşla arar.

Dergahlar Hu dediğinde derinden,
Sevdam hışımla kabirlerden taşar.
Alsalar bir avuç toprağını elimden,
Bedenimi acizliğin korkusu sarar.

İlim aktıkça bir ihtiyarın dilinden,
İşlemeli kapılar ardında tarihi saklar.
Ereyim diye şu kısacık ömrümde,
Allah bana yalnız seni mürşid kılar.

Sabaha karşı ezanın sesiyle,
Aklım yine senin yolunu tutar.
Rüzgar denizden hafifçe esince,
Eyüp, bu can yine sana kanar.

Anıl Toprak

Feryat

Verirsem başkasına Şu yüreği,
Ben kandilim canım yak fitilimi.
Ellerim değerse başka gülüşe,
Sakin acıma, hakkın yakmak beni.

Ararsam sende bulduğum sevgiyi,
Kul edersem başkasına kendimi,
Yaralıdır tuz bas Şu bedenime.
Ağır olsun ihanetin bedeli.

Atarsam aşk kokulu gllerini,
Tutuşsun hatıralar ez külleri.
Kle etti hayat beni hasrete,
Hasretim de oldu bana efendi.

Acız görme ben bekliyorum seni,
İçimdeki dalga beklerken dindi.
Senden mahrum çürüyen Şu kalbime,
Bir tebessüm bırak güzel sevgili.

Farkettim aşk bađlamıŐ yüreğimi,
Ruhum, veda edemiyorum ki.
GidiŐinle ldrmŐsn beni de,
Sen benim ruhum, canım dirilt beni.

Anıl Toprak

Geç Kalan Akıl

Şarkımız kimsesiz artık,
Seninle sona vardık.
Yalnız birbirimize yardım,
Varırken sonsuz mutluluğa,
Dedin ki yoruldum.

Bizsiz oluruz sandık,
Günlerce öfkeyle yandık.
Kin avutur diyip kandık,
Aylarca çizilen umutlara,
Ben hasret kaldım.

Tüm emekleri aldık,
Bir balçığa attık.
İkimiz de nefretle kardık,
Sensiz gelen yarın da,
Cehennemmiş anladım.

Anıl Toprak

Gemide İki Yolcu

Dert ile neşe vardı iki tanıdık,
Neşeyi deritten bıkip da tanıdık.
Bir gemiye koydum ikisini,
Fırtınalar parçaladı gemiyi.
Dert yine kurtuldu geldi,
Neşeyi kabrinde andık.

Anıl Toprak

Gitmeden Önce

Duy ey dünya; yakında ebeddeyim,
Ben ki zaten kaybetmeye gelmişim,
Bırakın hayatımı kaybedeyim.
Sevinin ey ebedi görenler, sevinin!

Yanımda tutamadı sizi sevgim,
Canımı bari tutmayın, tükendim.
Bırakın hayatımı kaybedeyim.
Üzülün faniler siz de tükenin!

Anıl Toprak

Güzel, Güzel Geldi

Sen güldün bahar geldi,
Ah canım candan yakınım.
Sen geldin dağlar eridi,
Ah canım benden yakınım of!

Ey gülüm dertlerin derdi,
Ah alım baldan lezizim.
Her seven dalından derdi,
Ah ben bülbülüm, gülden güzelim of!

Şu bozkıra neşe geldi,
Ah yarım ardan tarafım.
Toprağıma bolluk geldi,
Ah suyum, sudan hayırlım of!

Anıl Toprak

Hak Yolda Dilekler

Buraklarla çıkart beni,
Vahyin ile indir beni,
Kainatla sevdim seni,
Kulun oldum ey Allahım.

Nuruyla gözleri açar,
Has bahçeden güller saçar,
Sana ermez akl-ı beşer,
Yolun tuttum ey Resulüm.

İlmin ile Hakk'a vardım,
Kapılardan seni seçtim,
Kerbela'da serden geçtim,
Velim sensin ey Ali'm

Anıl Toprak

Hasretime İsyân

Bırak beni gözyaşlarıma,
Sensizliğimle yunayım.
Bir gülüşün bir sigaramla,
Bu gece de yanayım.

Ben ki bir gönül,
Güzel; bahtından daha karayım.
Belki sana kalan bir yarayım,
Bırak da ruhuna kanayayım.

Adımlarımızın üstünden geçerken,
Unutamam bedenini ararım.
Ruhun olsa da bensiz,
Her şarkıda seni duyayım.

Hatırlatır solmuş yapraklar sağını,
Unutmadım maral misali kaçışını.
Her gülüşün bir bahardı,
Artık hasretinle solayım.

Anıl Toprak

Hayatsın Kadın

Çocukluğumsun kadın,
Anamsın ağlamayan,
Babamsın yanımda duran,
Bu kadar uzak ihtimalsin.

İhtimalleri ezen,
Kara bahtımdan geçen.
İmkansızları söyleyen
Dilimsin kadın.

Bir gülüşüyle anneyi öğreten,
El eleyken bir gönül güldüren.
Bir kardeşsin bana sevemediğim,
İmkansızımsın kadın.

Genliğimsin sen
Daha yaşamadığım.
Bir lise aşkısın,
Gururumu uğruna yırtıp attığım.

Hayatımsın, her vaktimdesin.
Nereye kaçsam kendimdesin.
Yüregimi bir kenara atsam,
Dudaklarımda; ellerimdesin.

Anıl Toprak

İlacın İçinde

İnsana ilaçtır kendi,
Tabip bilemez bendeki derdi.
Bir Kalamullah daha inseydi,
"Alemler sendedir, bunu bil" derdi.

Anıl Toprak

İlk Vakitler

Şıkıştım hayat duvarlarında,
Üstüme geliyor yaşadıkça.
Ezileceğim bir gün ortasında,
Parçalansın bedenim yoruldum.

Vaktiyle mutluydum baharlarla,
Artık dallarım bir enkaz altında.
Ben her gece başka acıyla,
Ağlamaktan kurudum.

Sana gelen çetin yollarda,
Gönlüm yoksul bir kervanda.
Dört tarafımda eşkıya,
Kahpece vuruldum.

Kanıp her yalana,
Umutlandım her anımda,
Çokça çırpındım da,
Acılarla dururuldum.

Anıl Toprak

İntihara Veda

Şon intiharımđan uzun zaman geçti,
Özlüyorum ölümle yaşam arasındaki anları.
Ama merak ettiriyor artık kendini yaşamın sırrı.
Her gün farklı bir alemde geziniyor ruhum,
Artık yalnız vücudum kaldı.
Ruhum uzun zaman önce bu diyardan geçti,
Geçerken amma da çöktü,
On yedisinde bir toprağa diz çöktü.
Umutlarım sırtında bu diyardan göçtü.
Artık yalnız vücudum kaldı,
Her gören beni canlı sandı,
Artık intiharın bir manası kalmadı.

Anıl Toprak

İyi Ki

Sevmezdim seni olmasaydı
Denizler, gökyüzü;
Gözüne renk veren her şey.
Olmasaydı sevmezdim seni

Güneş, çiçekler;
Saçlarına renk veren her şey.
Bülbüller, çeşit çeşit sazlar
Sesini güzel yapan her şey

Olmasaydı... Bunlar olmadan yaşanır mıydı?
İyi ki varmış maviler, sarılar...
İyi ki varmış dudaklarından çıkıp içimi ısıtan alev.

Anıl Toprak

Kehanet

Ölümü bekler gibiyim,
Sanki yarın öleceğim.
Şanki eminim, yarın öleceğim.
Üstümde bir yorgunluk var,
İstemiyorum ne mal ne de yar,
Nasıl olsa yarın öleceğim.
Ne gerek var çabaya, uğraşa,
Belki yarın öleceğim.
Üstümde bir mutsuzluk var,
Ama ölünce güleceğim.
Aklımdan sabah geçti bu sözler,
Sabahımda ölüm var.
Akşam yazdım birer birer,
Akşamımda ölüm var.
Kesin öğlen öleceğim.

Anıl Toprak

Kerpiç Ev Nasıl Yandı?

Uzun yıllar görmediğim
Köy evim gibisin.
Çamların arasında raks edip,
Kerpiç evin duvarıyla öpüşen
Bir rüzgar esiyor her görmemde seni.
İçimdeki cesaret kandilleri titriyor,
Sönecek gibi oluyor hafiften,
Yılları umursamayıp
Kapısını hep açık tutan,
Beni kucaklayan köy evim gibisin.
Beni kucaklamanın hayaliyle cesaret buluyorum
Kandiller daha da alevleniyor,
Alevler köy evini sarıyor,
Ben sevdikçe seni,
Köy evi yanıyor,
Sen gidiyorsun.

Anıl Toprak

Kırklar

Hakk hükmetti perdelere,
Nuru gördü Miraç ile.
Resul alemler gezince,
Bülbüller öttü aşk ile.
Resul döndü Burak ile.
Ahsab'ı Suffa önünde,
Kırklar durdu o gün ceme,
Vardı hemen Erenler'e.
Kırklar eydür: Söyle bize,
Kimsin? Niçin geldin ceme?
Resul eydür: "Peygamberim."
"Peygamber gerekmez bize"
Resul böyle işitince,
Döndü geriye hüzünle.
Cenab-ı Hakk: "Var kapıya,
Gitmeyesin,dön geriye."
Kırklar eydür: Söyle bize,
Kimsin? Niçin geldin ceme?
Resul eydür: "Sizlerdenim,
Yoksullara hizmetçiyim."
Resul'üm böyle diyince,
Kırklar aldı onu ceme.
Baktı Şah'ım bir köşede,
Hemen gitti berisine.
O'na üzüm verilince,
Cebrail getirdi kase.
Resul üzümü ezince,
Üzüm döndü bir şerbete.
Kırklar şerbeti içip de,
Coşuverdi hep birlikte,
Bir can çıktı aşkı ile,
Allah dedi döne döne.

Anıl Toprak

Kin

Ben her vakit kinimle benim,
Ağızımdaki küfürdür yalnız zikrim.
Nefretim büyüdükçe ben büyürüm,
Budur akılsız baştaki tek fikrim.

Ben yalnızlığımla beraberim,
Gözyaşlarımla beslenirim.
Döktürene öfkem yalnız beni yakar,
Şu akılsız başıma yalnız ben yanar.

Gönlüme gönlüme ağlarım,
Nefretime dökülür kanlarım.
Her gören beni miskin sanar,
Oysa her küfrümde dilimden bir puştun adı akar.

Gülüşüme yalnız bilmeyen kanar,
Nefret beni kurtaracak tek sandal.
Ne temizlik bıraktılar ruhumda ne ar,
Aklım hep bir düşman arar.

Yoktur artık kimseye duam,
Mutluluğu, sevgiyi sildiler hayatımdan.
Simsiyah bir kin kapladı içimi,
Size düşmanlıktan yana yaptım seçimi.

Tiksindirdiniz tüm iyiliklerden beni,
Bir ruhum kaldı öldürdüm kendimi,
Şökün pisliğinizi hayatımdan,
İçimdeki ateş dokunursanız yakar.

Anıl Toprak

Memlekete İsyân

Sen memleketine sevdalan,
Zarardır bana buralardan tek kalan,
Yaptığı insanlık hayvana çarpan,
Bir ben mi kaldım bu şehirde?

Her gün arkandan kuyu kazan,
Ağızları tıka başa yalan dolan,
Yanlışlarını doğru sanan,
Dolu hayvan var bu şehirde!

Anıl Toprak

Memleketimde Aşk

Bahsederler denizlerden,
Vapurlardan çıkan seslerden.
Ben bahsedemem
Yok memleketimde
Denizler,
Limanlar... Yok burda.
Dağlar var insanım kadar sert,
Ne puştlar var çakal misali namert.
Gönüller
Yollarımız gibi;
Dikenler,
Pislikler çevrelemiş.
Bu gönülleri ancak
Kurtlar,
Çiyanlar sevmiş.
Bundandır aşktan kanların akması,
Bundandır sevenler, sevilenin kanlısı.
Aşktır buralarda
En belalı eşkıya.
Aşktır ölen aşıkların zanlısı.

Anıl Toprak

Mıknatıs Dudaklar

Dalgalanıyorum her akşam,
Hırçın bir denize dönüşüyor şu gönlüm.
Aldırmıyorum acıyla dolu anlarımı.
Aldırınca acı çekiyorum gördüm.
Acı beni güçlendirecek sansam,
Acılara fazla güvenemiyorum.
Çünkü ben güvendikçe öldüm.
İstemsizce çekiyor beni dudakların,
Bu aşksal değil manyetik bir çekim.
Acılarım taşmasın diye dudaklarımdan,
Yalnızca bundan dolayı öptüm.
Ya susmalıyım ya da bağırp çağrımalı,
Ancak ikisi de acıtıyor şu canımı.
Öperken ikisini de yapmıyorum.
Yalnız bundan öpüyorum.
İçimde dalgalar duruluyor,
Güneş açıp konuşmaya başlıyor.
Ağızımdan kelimeler çıkmıyor,
Ne susuyorum ne haykırıyorum.
Yalnız bunun için seni öptüm.

Anıl Toprak

Mumda Bir Pervane

Esas aşk Hakk'ı sevmekmiş,
Dillerin güzeli Rab diyenmiş.
Her yarın sebebi bir O'na ermekmiş.
Gerçek aşkı buldum da gördüm.

"Ben sana yanayım" en güzel dilekmiş,
Adını andıkça baktım gönlüm yeşermiş,
Hakk; senden başkası bu yüreği deşermiş,
Ademoğlu benden geçti de gördüm.

İnsan-ı kamil yalnız sana gelirmiş,
Benim serim yalnız sana eğilmiş,
Aşkın salata eş ibadetmiş,
Mescidim gönlümdür orda gördüm.

Aşk arikatı sana gelirmiş,
Kelamullahı bilen erkana girermiş,
Meğer alemler benim içimdeymiş,
Ebediyet sırrında kaybolup gördüm.

Kainat aşkımın içinde gizliymiş,
Erebilene her cisim bir ayetmiş,
On sekiz bin alem bedenimde derilmiş,
Özümlle gittim semada gördüm.

Her kelamın bedenime serilmiş,
Baktım cümle mahlukat önümde eğilmiş,
Sana secde ettim gerisi mühim değilmiş,
Resul buyurdu seherde gördüm.

Gördüm ki canan Rabbimmiş,
Şu dünya harbinde bana yarenmiş,
Baktım beden don değişmiş,
Pervane oldum yandım da gördüm.

Anıl Toprak

Müşterek

Ben güneşim sen gül,
Muhtacız birbirimize,
Ben varlığım bir şeye yarasın diye,
Sen can katmak için ömrüne.

Sen efendi ben köle,
Muhtacım kudretine,
Yalnız sen gül diye,
Buyruk ver öleyim gülüşüne.

Muhtaçsın sevgime,
Bir hiç olmasan bile,
Benle sensin kendine,
İtaat et şu gönüle.

Hayallerin benimle
Sahici geleceğe.
Vedan yalnız ölümle
Olsaydı bu acize.

Anıl Toprak

Ölü Bebeğin Yıldönümü

Kalp etse de bin tövbe,
Muhtacım yalnız senin sevgine.
Kurudukça yüreğim sensizlikle,
Hatırmıda kokun, artık o da yetmiyor.

Adın sanma silinir gönlümde,
Bak öldüm lakin ruhun benimle.
Sen ansan da beni kininle,
Şu aciz ceset yine seni seviyor.

Birkaç karış toprak üstümde,
Yalnız adın var kokuşmuş dilimde.
Şu yaşarken öldüğüm vakitte,
Sen dokunmadıkça etlerim dökülüyor.

Doğdum ben bir yıl önce,
Hayret ettim bu kısa ömüre.
Altı aylık olduğum günde,
Bir baktım kabrim kazılıyor.

Anıl Toprak

Ölüme Sevda

Ölüme acıktı yeniden canım,
Aksın bir banyoda kanım,
Bedenim bu sefer korkma sakın,
Ölüme yürüyelim çaresizce.

Ecelle sevişip bir gece,
Ömür bekaretini vereyim.
Gel ecel adlı kadın,
Yalnız seni seveyim.

Bileğimden akın akın,
Kızıl güller saçayım.
Yaşamak güzel lakin,
Ben dürüstlüğe aşığım.

Yatağına al beni ecel,
Daha nazlanmayayım.
Adını zikreder geceler,
Ben dünyaya artığım.

Karanlıkla kapanıp gözlerim,
Aydınlığa açılsın.
Acı dolu sözlerim,
Sonsuz beyaza saçılsın.

Bu dünyaya kinim,
Tabutumda anılsın.
Leşimi gören utanıp,
Kendine küfürler saysın.

Ben yoruldum koşamam,
Sen gel ecelim.
Manasız artık yaşamam,
Gel sonsuzlukta gezelim.

Bildim bileli susamam,
Ben sessizliği özledim.
Çürüsün damağım, dilim,
Göklerde dinlenelim.

Pirler Sultanı

Pirler sultanı, Haydar'ım, efendim,
Banaz'da gülsün hayırlım, cananım.
Başımla birlikte rahına geldim,
Can, elinde sazı ulu ozanım.

Seni gönlüme tarikat bildim,
Hakk benim mezhebim diye söyledim,
Sen serden geçtin ben Şah'ı sevdim,
Can, her sözü bedene kanım.

Sivas ilinde seninle Şah dedim,
Can aşk imiş bedenden geçtim,
Her kelamımda Hınzır'ı ezdim,
Can, içinde hırsı yüreği parsım.

On sekiz bin alemi içimde gezdim,
Kırklar kapısından içeri girdim,
Seksen bin ayeti aşkımda sezdim,
Can, aşktır ilmi ulu abdalım.

Anıl Toprak

Ruh-i Revan

Her sözümde sen varsın,
Ben tükendim söz tükenmez.
Şimdi başkasına yarsın,
Başka türlü de ölünmez.

Sen cesedime ruhtun,
Şu aklım bunu ermez.
Yüzlerin güzelini bulmuşsun,
Gözler dahasını elbet görmez.

Sen canevimden çıktın ya,
Şu beden ölmüş de gömülmez.
Dirildim tenin değince bana,
Ölüm aklımdan geçer de gitmez.

Son kelimelerim bunlar sana,
Söz adın ağzıma daha gelmez.
Hakkın helal benden yana,
Ruh-i Revanımsın kalbimden silinmez.

Anıl Toprak

Sağır Gece

Geldi tekrar bizim mevsimler,
Bir ayazda sökülen kalbi
Ne de attığın güneşi.
İlk sigarayı, ilk yanışı
Aşkların güzeline,
Bana ilk varışı.
Güzel gecelerin birinde,
Umutları saçışı.
Hatırimda elbet her biri,
Birazı kağıtlarda
Yalnız bana saklı kimi.
Duymazsın her gece
Bir mazlum i ekişi.
Kahırdan kurtuluğu,
Bizden geçip bir oluğu.
Ya da uzaklara savruluğu,
Duymazsın her gece.

Anıl Toprak

Sarıdan Veda

Işık saçlımsın,
Sohbetimde çayımsın.
İssız yollarıda ışık,
Yalnızlığıma ilaçsın.
Ellerinle yaktın beni,
Şu gönlüme narımsın.

Sen ki benim kadınıım,
Peteğimde arısın.
Mezarıma lale,
Ömrümde yarımsın.
Ayrılığıma bir gül,
Güllerden de sarısın.

Artık kimin yarisin,
Söyle gönlüm kararsın.
Vakit geçsin alışsın,
Senden hatıra kül kalsın.
Aşkımı benden söksen,
Sen de yoksuk kalırsın.

Anıl Toprak

Sır Benim İçimde

Sır içinde sır vardır,
Başın özdekten kaldır.
Kaldır aleme daldır,
Var edene secde et.

Ömrü bir elife kat,
Hangi meyde var bu tat?
Kendinle ol cemaat,
Boştur şu beşeriyet.

O can aslında yarıdır.
Alem an; an da Hakktır,
Candan çıkmak haramdır,
Var eden Hakk'tır şükret.

Anıl Toprak

Sırlara Methiye

Bir yokuşun kenarındayım,
Yanar
Söner
Sokak lambası.
Sırları koklamaktayım,
Yanar
Söner
Cigaramın ucu.
Kıskanır
Koku ile,
Esiren cümle tabiat.
Sırları koklamaktayım,
Her nefeste açılırken;
Yeşilden bir sır perdesi.
Sırları koklamaktayım,
Elbet odur
Cümle kainatın neşesi.
Kefenine sarmaktayım,
Yeşilden sevdiğimi.

Anıl Toprak

Siyah Işık

Terkedip de insanlığı,
Çekildim odama.
Şoktaki karanlığı,
Dost edindim aslıma.

Doydum artık yorgunlukla,
Koştum sürekli boşluğa.
Dinlendirip kendimi,
Aşkı gördüm karanlıkta.

Derdime dert kattıça
Her gönül acısında,
Yalnızlık uzattı elini,
Ona her koşuşumda.

İhanetler yüzdü derimi,
İnsanlara kanınca.
Tükürdüm ben sevgimi,
Alaylarla anılınca.

Gönlümde bir rahatlama,
Sevgi olmuş ağırlık bana.
Benim kinim arttıkça,
Gönül yükseldi semaya.

Kinimden korkmayın,
Yalnız bana huzur verir.
Amacı zarar değil,
Sizi benden iyi bilir.

Kin öğretti insanlığı,
Yalnızlık yapılanın karşılığı.
Sizi benden mahrum bıraktı,
Duyulur bir gün eksikliğin acısı.

Sahtelikler uyuştursun aklınızı,
Bir gün olacaksınız en yalnızı.
Elbet gelecek kafanıza,
Eksikliğim ile bir ağrı.

Çektiğiniz her kahrı,
Ben taşıdım sırtımda.
Acılarınızla ezildim,
Katil oldunuz aslında.

Ben beden değil,
Yalnız sevgiydim.
Eğil sahteliklere eğil,
Artık yalnız öfkeyim.

Azılı bir ifritin,
Dünyadaki eliyim.

En ağır zulümlerin,
Vücut bulmuş haliyim.

Her an duyduğum seslerin,
En sadık kölesiyim.
Dünyanın sırrına erdim,
Artık yalnız ölesiyim.

Anıl Toprak

Son Baharım

Dökülürken yapraklar,
Sevdanın sesi çıkar
Çatlamış kozalaklardan.
Geldiğinde otobüsler,
Ellerim senden kayar,
Alacağım var,
Şu kartlaşmış asfaltlardan!

Anıl Toprak

Şehinşah

Hatayi'm dolmuşsun ak dolana,
Şu bedende kanım fedadır sana,
Yemin olsun kızıldan sarığa,
Bir nökerim sana Şah İsmail.

Kılıcın hükmeder Diyar-ı Fars'a,
Erin korku salar her dem düşmana
Yemin olsun taşıdığım cana,
Bir nökerim sana Şah İsmail.

İlmindendir ettiğin sözler,
Tarikatını hak bildik bizler,
Pir'im canların sözünü özler,
Bir müridim sana Şeyh İsmail.

Bülbül gelip deyişini dinler,
Ya Şah diyip hüznle inler,
Cümle gardaşın artık kabrini gözler,
Bir müridim sana Şeyh İsmail.

Anıl Toprak

Tek Kişilik İsyân

Küfür etsem yazıktır; dilimden çıkan söze.
Ceddin de köpekti, sen de kölesin bir köpeğe.
Türlü necis akar o kokuşmuş yüzünde,
İblis akrabân olsa gerek, belli biraz özünde.
Yalnız yüzünde değil sözünde de meymenet yok.
Pisliğin vurmuş her yanına, sesinde dahi hayır yok.
Kabir yaptırırdım zatına,
Hayrınadır billahi çıkarım yok.
Puşt yazdırırdım başına
Lakin sana feda edilecek kuruşum yok.
Havada gezen burnunu indir de dinle:
Bugün beni duymasan ziyânı yok,
Yarın geleceğiz elbet kapına bir koca millet ile,
Kulaklarınız çatlayacak hürriyetin sesiyle.

Anıl Toprak

Ulak Turnam

Varın turnalar Resule,
Söyleyin dergah kurulsun.
Can, inciden dişleriyle,
Bana gülmez size gülsün.

Dön turnam hü diye diye,
Görenler sana vurulsun.
Güller aldan yaprağıyla,
Aşkından sararıp solsün.

Şah-ı merdan don değışe,
Aslan olup mührü kırsın.
İlim dolu sözleriyle,
Şu kulu erkâna koysun.

Aman turnam yere inme,
Sen şu cihana masumsun.
Git Can'a dileğim söyle,
Mumum Resul sen olasın.

Aşkından oldum pervane,
Şu kuluna yol bulasın.
Yanarım Can diye diye,
Can canıma nur olasın.

Anıl Toprak

Veda Dediğin Ecel

Bir nefesle soldu gller,
Toprak her mevsim kokusunu zler.
Nefes ki fışkırır içinden kinler,
Gönül yine kindarı gözler.

Zelzeleye tutulur edilen sözler,
Umut binaları yıkılır birer birer.
Yalnızlığın ayazı bastırınca aniden,
Geçmişin her sözü çaresiz titrer.

Sarar yaraları kanla dolu kabuklar,
Yanar artık seni saran kanatlar.
Sevdalın korkunç bir acıyla inler,
Gnl açık herkes hayretle dinler.

A da gönlünü sen de dinle zm,
Başkasına değil yalnız sana söyler.
Ayrılık gecesi hep hatırlatır lm,
Sayende kalp son nefesi zler.

Anıl Toprak

Veda Kokulu

Yokluğunda açılıyor
En sarıdan güllerim.
Ellerimi hayalin ısıtıyor,
Sıradan kalıyor sözlerim.
Aşkın bedenimde zehir oluyor,
Toprağa yaklaşıyor dizlerim.
Sevda zamanı deliyor,
Her anıma giriyor gözlerin.
Güzel çiçekten sevgilim,
İnan sensiz, ölümü özledim.

Sensiz olsam da,
Güzel kokunu anıyorum.
Acıma, sevdamda;
Hasretle seni sayıklıyorum.
Kor misali sıcak sesin hatrımda,
Her melodide seni duyuyorum.
Sevdanı acıma katıp da,
Yaralarım bez yapıyorum.
Benden geçmiş sevgilim,
İnan öfkeni bile özledim.

Anıl Toprak

Vuslattan Hasrete

Ağlarken sessizlik derinlerde,
Ben sesimi unutmuştum.
Dağlayıp kalbimi yeminlerle,
Acılarla kurutmuştum.

Bir güz akşamı sokaklarda,
Ellerine kavuşmuştum.
Ne yeminler ne kahrımıla,
Yalnız aşkla savrulmuştum.

Baktım ki senden önce,
Bir kara bulutmuşum.
Mazlum gülüşünle,
Ömrü sende bulmuşum.

Dudaklarına varınca,
Aşa, suya doymuşum.
Öyle ki ıssız kalınca,
Hasretle kahrolmuşum.

Anıl Toprak

Yare Ebsem

Yarana bulsam bir merhem,
Yine de sana vermem.
Kalsa ecele son demim,
Bundan böyle yar söylemem.

Beden dahi değil elzem,
Senden gayrı daha ölmem.
Yansa da sensiz dillerim,
Bundan böyle yar söylemem.

Sensizlikten solsun gülüm,
Artık bana yoldaş ölüm.
Silinsin gönülden sevgim,
Bundan böyle yar söylemem.

Hasret olmuş cana düğüm,
Salb üstünde verdin hüküm.
Odlar akıtsa da içim,
Bundan böyle yar söylemem.

Anıl Toprak

Yarına Yemin

Aşkım, umutlarla;
Bir armağan olacağım sana.
Yaşların düşmez yanağından,
Adımlarınla yeşeren toprağa.

Sokulup kışları koynuna,
Isıtacağım sevdamla.
Hiç olmadan hayatım,
Bahar olacağım ayazına.

Millerle kalsa gözüm ağma,
Bulurum cennet kokunla.
Sanma geçerim canımdan,
Artık cansın kalanıma.

Yeminlerin hepsi sana,
Benden doğrusunu arama.
Gel de aşkına kanayım,
Merhem ol ömür yarama.

Anıl Toprak

Yarim Bana Yaramazsın

Sevdan yaktı kül etti,
Bir güldün güllerin bahçe etti,
Şimdi sarıldığın kollardan,
Sarmaşıklar toplarsın.

Ne yarlar bana gel dedi,
Bu gönül sandı onları sevdi,
Şimdi adımı andıkça,
Lanetler yağdırırsın.

Çöle düştüm kumlar yaktı,
Adım başına Mecnun geldi,
Şimdi görsen de yüzümü,
Sen beni tanıyamazsın.

Her gelen zehrimden tattı,
Şu sevdamin yerini kin aldı,
Şimdi saysan kendini bana yar,
Şu kalbimi taşıyamazsın.

Ölüm kervanına kattı,
Şu canımı canım sana sattı,
Şimdi sende öldüm ben,
Sen leşime yaramazsın.

Anıl Toprak

Yaşama İsyân

Kalabalıklarda çiğnendi hayatım,
Ben acelelerine alışamadım.
Yoruldum yalnız kaldım,
Sessizce sessizliğe ağladım.

Her gece yeniden dökülürken kanım,
Tutsağı olmuşum
Beni çürüten irin dolu kahırların.
Hava kararıyor, bedenim yeniden ölüme yakın.

Kalemim artık keskin bir jilet,
Yazdıkça canı acıyor hatıraların.
Ölüm dediğin bazen bir kadın,
Bazen oldu intiharlardan armağanım.

İhanetlerle tıkanıdı damarlarım,
Sevmek acizlik anladım.
Nefret dolu satırların,
Arasında ezildi umutlarım.

Susmakmış en güçlüsü isyanın,
Dilimi yeminlerle bağladım.
Acılarına gülümsedim yaşamın,
Yaralarımı tütünle dağladım.

Anıl Toprak

Yaşama Sorular

Her kalktığımda düşmüşüm,
Bundan hayata küsmüşüm,
Her verdiğiine sövmüşüm.
Söyle neden kalkayım?

Ben çoktan ölmüşüm,
Acısından çokça bitmişim,
Her gün küfrü basmışım,
Söyle neden yaşayayım?

Bir gün geçer sanmışım,
Her teselliye kanmışım,
Sözde delikanlıymışım,
Söyle neden yıkılmayayım?

Şu koca başı almışım,
Dağlardan da atmışım,
Bak yine akılsız kalmışım,
Söyle neden düşüneyim?

Anıl Toprak

Yeminkıran Sarışın

Yeminler vardı senden önce:
Betonlara çizilen,
Ağaçlara kazınan,
Kağıtlara yazılan.
Okyanustan gözlerinle
Söktün betonları,
Kökünden yıkıldı ağaçlar,
Ve okyanus; ıslattı kağıtları.

Bir ben ettin ki sen beni:
İlkbahar kışkandı,
Çiçekler kışkandı,
Ebediyet kışkandı,
Güneşten saçlarınla
Solmuş yapraklar dirildi,
Renk buldu hayat,
Ve anlam kazandı kainat.

Anıl Toprak

Yok

Sevgimden korkar dünya güzeli,
Sever güzelin beni sezeni.
Aşıklardan dünyayı gezeni,
Arar arar sen gibi bulamaz.

Benim kalbimdeki en özeli,
Göremez güzel senden özgesi.
Bana sen gibi güzel yeteni,
Arar arar da gülüm bulamam.

Bendeki yangını bir bileni,
Her ateşte ben gibi öleni,
Sana ettiğim güzel sözleri,
Ararım ömrüm boyu bulamam.

Sen her çağırışında geleni,
Ölüm misali geçemeyeni,
Başka yolları seçemeyeni,
Ararsın da canım bulamazsın.

Bendedir sevdalar hazinesi,
Sen; sandığın güzel definesi.
Böylesi zengin bir sevgiliyi,
Arasan değerlim bulamazsın.

Anıl Toprak

Yollara Şükran

Yollar ağır ağır
Taşırın beni.
Bir yerlerde sevgili
Bulun çağırın beni.
Yollar ağır ağır,
Taşırlar beni.
Ey güzel sevgili,
Kulunum senin.
Hiç tatmadım lakin,
Tatlıdır dilin.
Yollar hızlı hızlı,
Götürün beni.
Sevgilinin dudağı,
Ev olsun bana.
Göğsünde gezeyim,
Kızmasın aman.
İşte sevgili,
İşte elleri.
Yollar bizi taşır,
Haydi sevgili!

Anıl Toprak

Yorgun

Bacaklarım ağrıyor,
Seninle yürürken yaşlandı.
Gözlerim görmez,
Seni aramaktan kör oldu.
Omuzlarım düşük,
Acılarımı taşıyorum sırtımda.
Dilim dönmez hiçbir şeye,
Kelimelerim sende tükendi.
Nedir öfke?
Nedir sevinç?
Ruhumu bırakınca bir kuytuya,
Yabancı oldular bana.

Anıl Toprak